

Arrest

nr. 225 924 van 9 september 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MICHOLT
Maria van Bourgondiëlaan 7 B
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 december 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juni 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HERMANS, die *loco* advocaat S. MICHOLT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 20 juni 2018, verklaart er zich op 26 juni 2018 vluchteling.

1.2. Op 29 november 2018 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit het dorp Mamakhel, district Imam Sahib, provincie Kunduz. U bent een Pasjtoen van etnische origine en een soennitische moslim.

U verliet uw dorp Mamakhel in 1999 samen met uw familie omwille van de algemene veiligheidssituatie in de provincie Kunduz en u reisde naar Pakistan. U vestigde zich in Pakistan in de regio Safedsang, nabij Jamrud in de provincie Khyber-Pakhtunkhwa. U liep in Pakistan school tot de tiende klas en uw vader was er werkzaam als veehandelaar. U en uw familie verbleven legaal in Pakistan.

Eind 2014 verslechterde de situatie voor Afghanen in uw regio omdat er een grote aanslag had plaatsgevonden op de 'army public school' in Peshawar. U, uw familie en de andere Afghanen uit uw regio kregen 7 maanden de tijd om het land te verlaten. U keerde omwille van dit ultimatum van de Pakistaanse overheid samen met uw familie in juli 2015 terug naar uw geboortedorp Mamakhel in Afghanistan.

In 2017 werden uw vader en verschillende andere mannen uit Mamakhel en de omliggende dorpen meegenomen door de taliban. Zowel u als uw moeder probeerden nadien tevergeefs informatie in te winnen over de verdwijning van uw vader. Twee weken na de verdwijning van uw vader kwamen mensen van de overheid – die volgens uw vrienden tot de politie behoorden – naar uw dorp. Ze vertelden dat de vermiste personen ontvoerd waren door de taliban om deel te nemen aan de jihad.

Ongeveer 2 maanden later werd het levenloze lichaam van uw vader teruggevonden en door dorpelingen naar uw huis gebracht. Tijdens de tweede dag van de begrafenis kwam u in het dorp een man met een tulband tegen die u vertelde dat uw vader een goede daad had gedaan. Hij zei dat uw vader naar het paradijs zou gaan en hij vroeg of u uw vader wou vervangen. Hij gaf u tot de 40ste dag na de begrafenis de tijd om hierop te antwoorden, nadien zouden ze u komen halen. Wanneer u dit tegen uw moeder vertelde, zei ze dat u moest vertrekken uit Afghanistan. Ze overlegde hierover met een vriend van uw vader en ongeveer een week later vertrok u uit Afghanistan.

U verliet Afghanistan in de zomer van 2017. U reisde via Iran, Turkije, Griekenland, Italië en Frankrijk naar België. U kwam in België aan op 20 juni 2018 en u diende hier op 26 juni 2018 een verzoek om internationale bescherming in.

U legde geen documenten voor ter staving van uw verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

*Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.*

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, pg. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan, nl. uw herkomst uit het district Imam Sahib van de provincie Kunduz. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst legde u bijzonder vage en weinig aannemelijke verklaringen af over de ligging van uw geboortedorp Mamakhel, de geografie van het Imam Sahib district en de basisvoorzieningen die in het district aanwezig zijn.

Ten eerste, bleken uw verklaringen over uw geboortedorp Mamakhel niet overeen te stemmen met de informatie waarover het CGVS beschikt. U stelde tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat er drie grote dorpen in Imam Sahib waren, nl. uw geboortedorp Mamakhel, het dorp Kunjak en het dorp Bajawrai (CGVS, pg. 4). U beweerde dat Kunjak langs de zonsopkomstzijde lag van uw dorp – dus ten oosten van Mamakhel – en het districtcentrum voorbij het dorp Kunjak lag. De reistijd met de wagen vanuit uw dorp Mamakhel tot aan het districtcentrum zou volgens u 1 uur en 20 minuten bedragen. Vanuit het districtcentrum zou u verder kunnen reizen richting de provinciehoofdstad Kunduz (CGVS, pg. 4 & 5). Het is bijzonder vreemd dat de enige drie dorpen die u opsomde van het district Imam Sahib, nl. Mamakhel, Kunjak en Bajawrai niet werden teruggevonden op de kaarten waarover het CGVS beschikt. Het enige dorp met de naam Mamakhel in de provincie Kunduz werd teruggevonden in het district Chardarah. Daarnaast is het weinig logisch dat u volgens uw verklaringen vanuit uw dorp – dat ten westen zou liggen van het districtcentrum – eerst het districtcentrum zou moeten passeren alvorens de weg naar het provinciecentrum te kunnen nemen. Uit de kaarten waarover het CGVS beschikt en die werden toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt immers dat de weg naar Kunduz uit het district Imam Sahib meer dan 15 kilometer ten westen van het districtcentrum ligt. U hoeft dus helemaal niet langs het districtcentrum te passeren om naar de stad Kunduz te gaan indien uw dorp Mamakhel – net zoals de weg naar Kunduz – volgens uw verklaringen ten westen van het districtcentrum ligt. Bovendien is het hoogst merkwaardig dat u – gevraagd naar andere dorpen op de route tussen uw dorp en het districtcentrum – slechts twee dorpen, nl. de eerder genoemde dorpen Kunjak en Bajawrai, bij naam kon noemen. U zei dat er nog een ander dorp was, waarvan u de naam niet kende. Indien uw dorp echter werkelijk op bijna anderhalf uur rijden van het districtcentrum zou liggen, kan redelijkerwijze worden verwacht dat in een dichtbevolkt gebied als het noordelijk deel van het district Imam Sahib (alle dorpen liggen in het uiterst vruchtbare noordelijke deel nabij de Panj rivier, het zuidelijke deel van het district is woestijn) meer dorpen op de route zouden liggen en dat u dus ook meer dorpen zou kunnen opnoemen.

Ten tweede, legde u vage en weinig aannemelijke verklaringen af over de Panj rivier die langs en door uw district stroomt. U stelde aanvankelijk dat er door uw district geen rivier stroomde (CGVS, pg. 7). Dergelijke verklaring is merkwaardig aangezien, volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, de Panj rivier, een rivier van 1125 km die uitmondt in de Amu Darya rivier, langs endoor uw district meandert op de grens met Tadzjikistan. Later tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS gaf u wel aan dat er een heel grote rivier zou lopen op de grens tussen uw land en Tadzjikistan, maar u verklaarde dat u er nooit geweest was en u de naam van de rivier niet kende (CGVS, pg. 8). Hoewel het klopt dat de rivier op de grens stroomt tussen uw district en Tadzjikistan blijft het bijzonder vreemd dat u aanvankelijk beweerde dat er geen rivier door uw district stroomde. Er kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat u, iemand die tot zijn 8 jaar in het district Imam Sahib gewoond heeft en als volwassen man bij zijn terugkeer uit Pakistan opnieuw in het district Imam Sahib woonde voor een periode van 2 jaar (CGVS, pg. 6 & 15-18), spontaan over deze rivier zou vertellen en u ten minste de naam van deze rivier zou kennen. Uw initiële verklaring dat er geen rivier door uw district stroomde, later gecorrigeerd met uw verklaring dat er wel degelijk een rivier op de grens ligt, maar waarvan u de naam niet kent, komt aldus gekunsteld en niet geloofwaardig over. Vooral het feit dat de naam van deze rivier niet kent is helemaal niet geloofwaardig te noemen. De Panj rivier betreft immers een uiterst belangrijke waterstroom, die een vitale rol speelt in het dagdagelijkse leven van een landbouwmaatschappij en de dorpen die van het irrigatiewater van deze rivier afhankelijk zijn. Het is hierbij ook opmerkelijk dat u aanvankelijk aangaf niet te weten waar u de grens met Tadzjikistan kon oversteken aangezien de grenspost zich ten westen van het districtcentrum bevindt, dezelfde richting als uw dorp volgens uw verklaring zou liggen. Slechts nadat u de naam Sherkand werd voorgelegd, zei u dat Sherkand Bander de plaats was waar je de grens met het buurland kon oversteken (CGVS, pg. 8). Dit wijst eens te meer op het weinig spontane karakter van uw verklaringen.

Ten derde, legde u weinig aannemelijke en vage verklaringen af over de omliggende districten van het Imam Sahib district en de aanwezigheid van andere bevolkingsgroepen in uw regio. Toen u gevraagd werd naar de omliggende districten van Imam Sahib, gaf u immers een opsomming van alle districten van de provincie Kunduz (CGVS, pg. 7). De districten Chardarah, Aliabad en Khanabad grenzen echter niet aan het district Imam Sahib. Uw antwoord op de vraag naar de buurdistricten van Imam Shabib – een loutere opsomming van alle districten in de provincie – is eens te meer een aanwijzing van het ingestudeerde karakter van uw verklaringen over uw beweerde streek van herkomst. Bovendien legde u zeer vage verklaringen af over de aanwezigheid van andere bevolkingsgroepen in uw district. Toen u gevraagd werd of er Oezbeken of Tadzjiken woonden in uw district of provincie stelde u immers enkel dat u wel gehoord had dat er hier en daar andere stammen waren (CGVS, pg. 7). U kon echter geen voorbeelden geven van bepaalde plaatsen in de provincie Kunduz waar deze bevolkingsgroepen zich zouden gevestigd hebben. Er kan echter redelijkerwijze van u verwacht worden dat u, gezien u afkomstig bent uit de provincie Kunduz en u dichtbij de grens woonde met Tadzjikistan, kan uitleggen in welke gebieden bepaalde belangrijke bevolkingsgroepen wonen en u zich hierbij niet louter beperkt tot de algemene verklaring dat er wel hier en daar andere stammen waren.

Ten vierde, bleek u een zeer gebrekkige kennis te hebben over de medische faciliteiten en ziekenhuizen in het district Imam Sahib. U stelde immers dat u geen informatie had over de ziekenhuizen in uw district omdat u zelf nooit naar het ziekenhuis in uw district geweest was (CGVS, pg. 8). Dergelijke totaal gebrek aan kennis over de medische faciliteiten in uw district is weinig aannemelijk aangezien uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de medische voorzieningen in uw district – één van de rijkste districten in Afghanistan – beter zouden zijn dan in de andere districten. Er zou zich bovendien een ziekenhuis van 50-bedden in het districtcentrum bevinden.

Bovenstaande vaststellingen met betrekking tot uw gebrekkige kennis over uw regio van herkomst, nl. dat uw verklaringen over uw geboortedorp niet overeenstemmen met de informatie waarover het GGVS beschikt, en u vage en weinig aannemelijke verklaringen aflegt over de geografie van het Imam Sahib district en de basisvoorzieningen die in het district aanwezig zouden zijn, doen op ernstige wijze afbreuk aan uw herkomst uit het district Imam Sahib van de provincie Kunduz. Er kan immers redelijkerwijze van u verwacht worden dat u, gezien u tot uw 8 jaar in het district Imam Sahib gewoond zou hebben, u een degelijk scholingsniveau behaalde in Pakistan en u nadien als volwassen man nog 2 jaar in het district Imam Sahib zou gewoond hebben (CGVS, pg. 6, 12 & 15-18), uitgebreide en gedetailleerde verklaringen kan afleggen over uw regio van herkomst in Afghanistan.

Daarenboven bleek uw kennis over recente gebeurtenissen in uw beweerde regio van herkomst dermate ontoereikend te zijn, dat helemaal geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat u in de laatste jaren voor uw vertrek naar België teruggekeerd zou zijn naar of gewoond zou hebben in uw geboortedorp in het district Imam Sahib.

Vooreerst bleek u niet instaat om veiligheidsincidenten te benoemen die plaatsvonden tijdens de periode dat u als volwassen man in het district Imam Sahib zou verbleven hebben. Wanneer u gevraagd werd of er zich in de periode na uw terugkeer uit Pakistan belangrijke incidenten in het district Imam

Sahib hadden voorgedaan, ontkende u dat er zich dergelijke incidenten hadden voorgedaan. U verklaarde in tweede instantie dat u geen informatie had over het districtcentrum (CGVS, pg. 16). Dergelijke totaal gebrek aan kennis over veiligheidsincidenten in het district Imam Sahib is weinig aannemelijk gezien het district Imam Sahib een gecontesteerd gebied is waar de taliban en de overheid regelmatig strijd leveren. Er kan van u, als inwoner van het district Imam Sahib, dan ook redelijkerwijze verwacht worden dat u kennis heeft over de veiligheidssituatie in het district Imam Sahib en de belangrijkste incidenten die er zich zouden voorgedaan hebben. Er werd u vervolgens naar bepaalde types veiligheidsincidenten gevraagd, maar ook hierop bleef u het antwoord schuldig. Er werd u onder meer gevraagd naar talibanleiders die om het leven kwamen of vermoord werden in uw district. U antwoordde hierop dat u hierover geen informatie had en u zelf niet geïnteresseerd was in dergelijke zaken (CGVS, pg. 17). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt – en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier - blijkt echter dat er in het district Imam Sahib in de periode dat u daar gewoond zou hebben meermaals incidenten plaatsvonden waarbij talibanleden om het leven kwamen. Zo was er in september 2015 een veiligheidsincident waarbij een lid van de taliban 14 van zijn talibancollega's om het leven bracht waaronder de taliban commandant Mullah Baz Mohammed. Daarnaast kwamen er in april 2016 20 militanten om het leven bij gevechten in het district Imam Sahib. Er zouden bovendien in juni 2017 maar liefst 500 talibanleden vermoord zijn bij gevechten met het leger. Er werd u vervolgens gevraagd of u informatie had over verkeersongevallen die plaatsvonden in het district Imam Sahib. U antwoordde hierop dat u daar niets over gehoord had (CGVS, pg. 18). Dit is merkwaardig gezien er een zwaar verkeersongeluk plaatsvond in uw district in maart 2016. Bij dit zware verkeersongeval kwamen 4 familieleden van de voorzitter van het Afghaans parlement, Abdul Rauf Ibrahim, om het leven.

Voorts legde u bijzonder vage verklaringen af over de aanwezigheid van de taliban in het district Imam Sahib in de periode dat u daar als volwassene zou gewoond hebben. Toen u gevraagd werd waar de taliban zich in uw district bevond, stelde u dat ze een beetje overal waren. Ze waren volgens uw verklaringen vooral in de kleine dorpen aanwezig en minder in het districtcentrum (CGVS, pg. 17). U kon echter niet zeggen welke dorpen of regio's van het district Imam Sahib in handen waren van de taliban. Er werd u daarnaast gevraagd om belangrijke talibanleiders uit uw district te benoemen maar ook hierop bleef u het antwoord schuldig (CGVS, pg. 17). Er werd u uiteindelijk gevraagd of de taliban een opleidings- of trainingscentrum had in het district Imam Sahib. U antwoordde hierop dat u het niet wist (CGVS, pg. 18). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt nochtans dat er wel degelijk een opleidingscentrum van de taliban in uw district aanwezig is. Dit opleidingscentrum zou gelegen zijn in de Jangal regio en het districthoofd zou hiervan op de hoogte zijn. In dit opleidingscentrum zou men rekruten van wapens en uitrusting voorzien, en hen leren hoe je landmijnen plant en zelfmoordaanslagen uitvoert. Gelet op het feit dat uw dorp – volgens uw verklaringen – in handen was van de taliban en bovendien uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de taliban in grote getale aanwezig was in uw district en er een dominante rol speelde in de periode dat u er verbleef, kan er dan ook redelijkerwijze van u verwacht worden dat u hierover uitgebreide en gedetailleerde verklaringen aflegt en u op zijn minst kan zeggen welke regio's er onder controle van de taliban staan en welke de belangrijke talibanleiders uit uw district zijn.

Daarnaast werd vastgesteld dat u een zeer beperkte – en soms foutieve – kennis bleek te hebben over verschillende prominente figuren uit de provincie Kunduz en het district Imam Sahib. Zo stelde u dat Sofie Abdul Manan het districthoofd was van Imam Sahib (CGVS, pg. 16). Dergelijke bewering over Sofie Abdul Manan stemt echter niet overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt. Volgens onze informatie was/is Sofie Abdul Manan de burgemeester van het districtcentrum en dus niet het districthoofd van Imam Sahib. Het districthoofd van Imam Sahib was in de periode dat u daar verbleef Amanuddin Quraishi. U legde daarenboven zeer vage verklaringen af over Sofie Abdul Manan. U wist immers niet van waar hij afkomstig was en tot welke stam hij behoorde (CGVS, pg. 16), wat eens te meer wijst op de oppervlakkigheid van uw kennis over uw regio van herkomst. Voorts beweerde u dat Mohammed Hafiz het hoofd van de politie was (CGVS, pg. 16). Hoewel het klopt dat Mohammed Hafiz ooit hoofd van de politie was in het district Imam Sahib, is het bijzonder merkwaardig dat u zijn naam kende. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief, zou hij immers al 6 jaar dood geweest zijn toen u – volgens uw verklaringen – na een lang verblijf in Pakistan terugkeerde naar Afghanistan. Het is dan ook bijzonder vreemd dat u net hem aanduidt als politiehoofd terwijl er na hem nog drie andere politiehoofden aan de macht kwamen, met name Ayoub, kolonel Abdul Qayum Ibrahim en Amanullah Ibrahim. Voorts werd u geconfronteerd met de naam Abdul Rauf Ibrahim. U verklaarde dat u niet wist wie deze persoon was (CGVS, pg. 18). Het is echter weinig aannemelijk dat u, als inwoner van Imam Sahib, deze naam of persoon niet zou kennen. Abdul Rauf Ibrahim is immers een belangrijke persoon uit het district Imam Sahib die behoort tot de overheersende clan van de Ibrahims in Imam Sahib. Deze clan zou op een feodale wijze heersen over Imam Sahib. Abdul Rauf Ibrahim zou reeds meermaals verkozen zijn tot parlementslid en momenteel voorzitter zijn van het Afghaanse parlement.

Voorts legde u bij het CGVS en de DVZ volatiële verklaringen af over de duurtijd van uw verblijf in het district Imam Sahib na uw terugkeer uit Pakistan in 2015. U verklaarde aanvankelijk tijdens het interview bij de DVZ – toen u gevraagd werd naar uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België – dat u 12 maanden in uw geboortedorp Mamakhel van het district Imam Sahib had verbleven na uw terugkeer uit Pakistan (verklaring DVZ, persoonsgegevens, vraagnr. 10). Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS legde u hierover echter andere verklaringen af. U verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat u geen 12 maar 17 maanden in Afghanistan had verbleven bij uw terugkeer uit Pakistan (CGVS, pg. 16). Vervolgens vertelde u dat in de 7de of 8ste maand van het jaar 2017 vertrokken was uit Afghanistan naar België (CGVS, pg. 18). Gelet op het feit dat u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS had verklaard dat u uit Pakistan terugkeerde in de 7de maand van 2015 (CGVS, pg. 14) zou dit betekenen dat u – gezien u Afghanistan pas verliet in de 7de of 8ste maand van 2017 – twee jaar verbleven had in Afghanistan na uw terugkeer uit Pakistan. Toen u vervolgens werd geconfronteerd met deze wisselende verklaringen over de duurtijd van uw verblijf in Afghanistan voor uw komst naar België, met name dat u eerst had gezegd dat het om 12 maanden ging, u vervolgens stelde dat het 17 maanden waren en uiteindelijk bleek dat het om 2 jaren zou gaan, zei u dat het niet exact de 7de maand van 2017 was, maar het begin van het jaar kon zijn of iets later (CGVS, pg. 18). Toen u nogmaals met deze pertinente vaststellingen betreffende de duurtijd van uw verblijf in Afghanistan na uw terugkeer uit Pakistan geconfronteerd werd, vertelde u dat u eerst had verklaard dat het een jaar was, maar het niet exact was en het een paar maanden meer of minder kon zijn (CGVS, pg. 19). U gaf hiervoor als uitleg dat u een moeilijke reis had gekend en dit voor veel stress had gezorgd (CGVS, pg. 19). Dergelijke verschuiving doet echter geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen betreffende de volatiële verklaringen die u aflegde over de duurtijd van uw verblijf in Afghanistan na uw terugkeer uit Pakistan. De discrepantie in uw verklaringen over de duurtijd van uw verblijf betreft immers geen detail maar een significant verschil van 1 jaar. Bovendien kan er gezien uw opleidingsniveau – u verklaarde tot de 10de klas naar school geweest te zijn in Pakistan (CGVS, pg. 12) – redelijkerwijze van u verwacht worden dat u hierover coherente verklaringen kan afleggen. Het feit dat u dergelijke wisselende verklaringen aflegde over de duurtijd van uw verblijf in uw geboortedorp Mamakhel na uw terugkeer uit Pakistan doet op ernstige wijze afbreuk aan uw herkomst uit het district Imam Sahib en aan uw terugkeer naar Afghanistan in het jaar 2015.

Ten slotte dient te worden opgemerkt dat u geen enkel document voorlegt om uw Afghaanse nationaliteit, uw (recente) herkomst uit het district Imam Sahib of uw verblijf in Pakistan als Afghaanse vluchteling staft met documenten. U stelt dat u uw documenten zou verloren hebben in Iran (CGVS, pg. 3). Desondanks lijkt het weinig aannemelijk dat u gezien u voor een lange periode in Pakistan zou verbleven hebben (CGVS, pg. 9-15), u vrienden had in Pakistan (CGVS, pg. 6) en u over een degelijk opleidingsniveau beschikt (CGVS, pg. 12), op geen enkele wijze instaat zou zijn om documenten te verkrijgen die uw herkomst uit Afghanistan of uw verblijf als Afghaanse vluchteling in Pakistan staven.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Imam Sahib gelegen in de provincie Kunduz. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielerlaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in het district Imam Sahib heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie EASO Country of Origin Information Report – Afghanistan Security Situation – Update – mei 2018), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afgaanse nationaliteit, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS op 3 september 2018 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afgaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, pg. 2).

U werd bovendien in de loop van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS geconfronteerd met de vaststelling dat u incoherente verklaringen aflegde over de duurtijd van uw verblijf in Afghanistan bij uw terugkeer uit Pakistan. U bleef echter volharden dat u in Afghanistan had verbleven maar u hierover incoherente verklaringen had afgelegd door de stress van de reis (CGVS, pg. 18 & 19). U werd er nadien nogmaals op gewezen dat het in uw eigen belang is om de waarheid te vertellen over waar u in de laatste periode voor uw vertrek hebt verbleven, zelfs wanneer u buiten Afghanistan zou verbleven hebben. U bleef echter volharden dat u in Afghanistan verbleef in de laatste periode voor uw vertrek naar België (CGVS, pg. 19).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerswil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Het CGVS erkent dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het ertoe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in

die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) *juncto* artikel 4, eerste, tweede en derde lid van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht, “*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*”.

In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht, “*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*”.

In een derde middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht, “*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*”.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een bundel met 15 stukken.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Waar verzoeker stelt dat minstens “de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering” geschonden is, ziet de Raad niet in op welke wijze de bestreden beslissing het hem onmogelijk zou maken om te toetsen of de materiële motivering al dan niet geschonden is, aangezien verzoeker blijkens een lezing van het verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissing kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. De schending van “de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering” kan dan ook niet worden aangenomen, aangezien deze zinsnede geen enkele inhoudelijke waarde heeft.

2.3.2.2. Verzoeker voert aan dat hij door de taliban wordt bedreigd teneinde zich bij hen aan te sluiten. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn verblijf in het dorp Mamakhel in het district Imam Sahib van de provincie Kunduz tot aan zijn vertrek naar België. Te dien einde motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat (i) verzoekers geografische kennis en zijn kennis over de basisvoorzieningen in zijn beweerde regio van herkomst gebrekkig is, gelet op (a) het feit dat de drie door verzoeker genoemde grote dorpen van het district Imam Sahib niet konden worden teruggevonden in de beschikbare informatie en het enige teruggevonden dorp met de naam Mamakhel in de provincie Kunduz in het district Chardarah is gelegen, hetgeen des te meer klemt daar verzoekers verklaringen over de situering van zijn dorp evenmin overeenstemmen met de beschikbare informatie, (b) verzoekers gebrekkige kennis over de Panj-rivier, temeer daar hij aanvankelijk verklaarde dat er door zijn district geen rivier stroomt, (c) verzoekers onaannemelijke en vage verklaringen over de omliggende districten van Imam Sahib en over andere bevolkingsgroepen in zijn beweerde regio van herkomst, en (d) verzoekers gebrekkige kennis over de medische faciliteiten en de ziekenhuizen in het district Imam Sahib; (ii) verzoekers kennis over recente gebeurtenissen in zijn beweerde regio van herkomst zo goed als onbestaande is, terwijl uit de beschikbare informatie blijkt dat er in het district Imam Sahib verschillende ernstige veiligheidsincidenten plaatsvonden in de periode dat verzoeker stelt er te hebben verbleven; (iii) verzoekers kennis over de in zijn beweerde regio van herkomst aanwezige taliban eveneens gebrekkig is; (iv) verzoekers verklaringen over de prominenten in zijn beweerde regio van herkomst beperkt en foutief zijn; (v) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over de duur van zijn beweerde verblijf in het district Imam Sahib zonder dat hij hiervoor een afdoende verschoning kan doen gelden; en (vi) verzoeker geen enkel document voorlegt, terwijl redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij, ondanks het beweerde verlies van zijn documenten in Iran, in staat is om alsnog documenten ter staving van zijn verklaringen te laten overkomen. Vervolgens motiveert de commissaris-generaal dat aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde verblijf in het dorp Mamakhel in het district Imam Sahib van de provincie Kunduz tot aan zijn vertrek naar België, evenmin geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden vervolgingsfeiten die er zich zouden hebben voorgedaan.

2.3.2.3. Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.3.2.4. De Raad treedt de commissaris-generaal bij waar deze motiveert dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde verblijf in het dorp Mamakhel in het district Imam Sahib van de provincie Kunduz tot aan zijn vertrek naar België. Waar verzoeker dienaangaande opmerkt dat hij zich in de onmogelijkheid bevindt om documenten voor te leggen ter staving van zijn herkomst daar hij al zijn documenten verloor in Iran toen hij in een auto zat die beschoten werd, dient er vooreerst op gewezen dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing wel degelijk met verzoekers beweerde verlies van zijn documenten heeft rekening gehouden, doch dat desalniettemin redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker alsnog documenten ter staving van zijn Afghaanse herkomst en/of zijn verblijf als Afghaanse vluchteling in Pakistan zou (kunnen) laten overkomen: “*Ten slotte dient te worden opgemerkt dat u geen enkel document voorlegt om uw Afghaanse nationaliteit, uw (recente) herkomst uit het district Imam Sahib of uw verblijf in Pakistan als Afghaanse vluchteling staaft met documenten. U stelt dat u uw documenten zou verloren hebben in Iran (CGVS, pg. 3). Desondanks lijkt het weinig aannemelijk dat u gezien u voor een lange periode in Pakistan zou verbleven hebben (CGVS, pg. 9-15), u vrienden had in Pakistan (CGVS, pg. 6) en u over een degelijk opleidingsniveau beschikt (CGVS, pg. 12), op geen enkele wijze instaat zou zijn om documenten te verkrijgen die uw herkomst uit Afghanistan of uw verblijf als Afghaanse vluchteling in Pakistan staven.*” In zijn verzoekschrift voert verzoeker daaromtrent geen enkel concreet en inhoudelijk verweer; hij komt immers niet verder dan zijn verklaringen over het verlies van zijn documenten in Iran te herhalen, hetgeen echter op zich niet

aantoont dat het voor hem, gelet op zijn verblijf in Pakistan, zijn vrienden aldaar en zijn opleidingsniveau (tot de tiende klas naar school), onmogelijk zou zijn om alsnog documenten ter staving van zijn Afghaanse herkomst en/of zijn verblijf als Afghaanse vluchteling in Pakistan te laten overkomen.

Het ontbreken van documenten op zich hoeft echter niet te betekenen dat verzoeker zijn voorgehouden herkomst niet aannemelijk zou kunnen maken. Hij dient immers deze herkomst ook aan de hand van doorleefde, gedetailleerde, coherente en geloofwaardige verklaringen met betrekking tot zijn (verblijf in zijn) beweerde regio van herkomst aannemelijk te maken. Waar verzoeker daaromtrent in zijn verzoekschrift opmerkt dat hij niet lang in Afghanistan heeft gewoond, namelijk tot zijn acht jaar en vervolgens nog gedurende anderhalf à twee jaar voorafgaand aan zijn vertrek naar België, dient erop gewezen dat van verzoeker wel degelijk een gedegen kennis over zijn regio van herkomst kan worden verwacht, in het bijzonder gelet op zijn scholingsgraad. Een periode van anderhalf à twee jaar kan niet als dermate kort worden beschouwd dat het verzoeker niet in staat zou stellen om een gedegen kennis over zijn regio op te doen, temeer daar hij beweert dat hij in deze regio werd geboren en hij er nog tot zijn achtste heeft gewoond, zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hij ook gedurende zijn beweerde verblijf in Pakistan zich zou hebben geïnformeerd omtrent zijn regio van herkomst.

Uit het hierna volgende blijkt echter dat verzoeker er evenmin in slaagt om aan de hand van zijn verklaringen zijn beweerde verblijf in het dorp Mamakhel in het district Imam Sahib van de provincie Kunduz tot aan zijn vertrek naar België aannemelijk te maken.

2.3.2.5. Zo motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat de drie door verzoeker genoemde grote dorpen van het district Imam Sahib niet konden worden teruggevonden in de beschikbare informatie en het enige teruggevonden dorp met de naam Mamakhel in de provincie Kunduz in het district Chardarah is gelegen, hetgeen des te meer klemt daar verzoekers verklaringen over de situering van zijn dorp evenmin overeenstemmen met de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier):

“Ten eerste, bleken uw verklaringen over uw geboortedorp Mamakhel niet overeen te stemmen met de informatie waarover het CGVS beschikt. U stelde tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat er drie grote dorpen in Imam Sahib waren, nl. uw geboortedorp Mamakhel, het dorp Kunjak en het dorp Bajawrai (CGVS, pg. 4). U beweerde dat Kunjak langs de zonsopkomstzijde lag van uw dorp – dus ten oosten van Mamakhel – en het districtcentrum voorbij het dorp Kunjak lag. De reistijd met de wagen vanuit uw dorp Mamakhel tot aan het districtcentrum zou volgens u 1 uur en 20 minuten bedragen. Vanuit het districtcentrum zou u verder kunnen reizen richting de provinciehoofdstad Kunduz (CGVS, pg. 4 & 5). Het is bijzonder vreemd dat de enige drie dorpen die u opsomde van het district Imam Sahib, nl. Mamakhel, Kunjak en Bajawrai niet werden teruggevonden op de kaarten waarover het CGVS beschikt. Het enige dorp met de naam Mamakhel in de provincie Kunduz werd teruggevonden in het district Chardarah. Daarnaast is het weinig logisch dat u volgens uw verklaringen vanuit uw dorp – dat ten westen zou liggen van het districtcentrum – eerst het districtcentrum zou moeten passeren alvorens de weg naar het provinciecentrum te kunnen nemen. Uit de kaarten waarover het CGVS beschikt en die werden toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt immers dat de weg naar Kunduz uit het district Imam Sahib meer dan 15 kilometer ten westen van het districtcentrum ligt. U hoeft dus helemaal niet langs het districtcentrum te passeren om naar de stad Kunduz te gaan indien uw dorp Mamakhel – net zoals de weg naar Kunduz – volgens uw verklaringen ten westen van het districtcentrum ligt. Bovendien is het hoogst merkwaardig dat u – gevraagd naar andere dorpen op de route tussen uw dorp en het districtcentrum – slechts twee dorpen, nl. de eerder genoemde dorpen Kunjak en Bajawrai, bij naam kon noemen. U zei dat er nog een ander dorp was, waarvan u de naam niet kende. Indien uw dorp echter werkelijk op bijna anderhalf uur rijden van het districtcentrum zou liggen, kan redelijkerwijze worden verwacht dat in een dichtbevolkt gebied als het noordelijk deel van het district Imam Sahib (alle dorpen liggen in het uiterst vruchtbare noordelijke deel nabij de Panj rivier, het zuidelijke deel van het district is woestijn) meer dorpen op de route zouden liggen en dat u dus ook meer dorpen zou kunnen opnoemen.”

In zijn verzoekschrift voert verzoeker daaromtrent geen enkel concreet en inhoudelijk verweer. Hij beperkt zich tot het herhalen dat er in het district Imam Sahib drie grote dorpen zijn, namelijk Mamakhel, Kunjak en Bajawrai. Het louter herhalen van reeds afgelegde verklaringen volstaat op zich echter niet teneinde de pertinente motivering met betrekking tot deze verklaringen in de bestreden beslissing te weerleggen. Waar verzoeker verwijst naar zijn verblijf in Pakistan en aanvoert dat hij slechts over deze drie dorpen hoorde, dient erop gewezen dat hoger reeds werd vastgesteld dat van verzoeker wel degelijk een gedegen kennis van zijn beweerde regio van herkomst kan worden verwacht, ook al zou hij gedurende een lange periode in Pakistan hebben verbleven. De Raad stelt bovendien vast dat

verzoeker geen enkel objectief stuk bijbrengt waaruit het bestaan van de door verzoeker genoemde dorpen van het district Imam Sahib alsnog zou kunnen blijken.

2.3.2.6. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoekers kennis over de Panj-rivier gebrekkig is, temeer daar hij aanvankelijk verklaarde dat er door zijn district geen rivier stroomt:

“Ten tweede, legde u vage en weinig aannemelijke verklaringen af over de Panj rivier die langs en door uw district stroomt. U stelde aanvankelijk dat er door uw district geen rivier stroomde (CGVS, pg. 7). Dergelijke verklaring is merkwaardig aangezien, volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, de Panj rivier, een rivier van 1125 km die uitmondt in de Amu Darya rivier, langs endoor uw district meandert op de grens met Tadzjikistan. Later tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS gaf u wel aan dat er een heel grote rivier zou lopen op de grens tussen uw land en Tadzjikistan, maar u verklaarde dat u er nooit geweest was en u de naam van de rivier niet kende (CGVS, pg. 8). Hoewel het klopt dat de rivier op de grens stroomt tussen uw district en Tadzjikistan blijft het bijzonder vreemd dat u aanvankelijk beweerde dat er geen rivier door uw district stroomde. Er kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat u, iemand die tot zijn 8 jaar in het district Imam Sahib gewoond heeft en als volwassen man bij zijn terugkeer uit Pakistan opnieuw in het district Imam Sahib woonde voor een periode van 2 jaar (CGVS, pg. 6 & 15-18), spontaan over deze rivier zou vertellen en u ten minste de naam van deze rivier zou kennen. Uw initiële verklaring dat er geen rivier door uw district stroomde, later gecorrigeerd met uw verklaring dat er wel degelijk een rivier op de grens ligt, maar waarvan u de naam niet kent, komt aldus gekunsteld en niet geloofwaardig over. Vooral het feit dat de naam van deze rivier niet kent is helemaal niet geloofwaardig te noemen. De Panj rivier betreft immers een uiterst belangrijke waterstroom, die een vitale rol speelt in het dagdagelijkse leven van een landbouwmaatschappij en de dorpen die van het irrigatiewater van deze rivier afhankelijk zijn. Het is hierbij ook opmerkelijk dat u aanvankelijk aangaf niet te weten waar u de grens met Tadzjikistan kon oversteken aangezien de grenspost zich ten westen van het districtcentrum bevindt, dezelfde richting als uw dorp volgens uw verklaring zou liggen. Slechts nadat u de naam Sherkand werd voorgelegd, zei u dat Sherkand Bander de plaats was waar je de grens met het buurland kon oversteken (CGVS, pg. 8). Dit wijst eens te meer op het weinig spontane karakter van uw verklaringen.”

Waar verzoeker dienaangaande in zijn verzoekschrift benadrukt dat hij onmiddellijk vermeldde dat er een grote rivier aanwezig is wanneer werd gevraagd naar een natuurlijke grens tussen zijn district en Tadzjikistan, dient erop gewezen dat dit geen afbreuk doet aan de pertinente vaststelling van de commissaris-generaal dat verzoeker aanvankelijk verklaarde dat er in zijn district geen rivier stroomt, hetgeen des te meer klemt daar uit de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat deze rivier van groot belang is voor de lokale landbouw(gemeenschap). Gelet op dit grote belang van deze rivier, is het dan ook eveneens allerminst ernstig dat verzoeker de naam ervan niet kent en dat hij, zoals hij beweert in zijn verzoekschrift, er nog nooit over hoorde vertellen. Waar verzoeker daaromtrent als volgt aanvoert in zijn verzoekschrift: *“Om grond hiervan besluiten dat verzoeker niet voldoet aan zijn medewerkingsplicht is uitermate verregaand.”*, dient erop gewezen dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoeker het vluchtelingenstatuut en subsidiaire beschermingsstatuut te weigeren.

2.3.2.7. Tevens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoeker onaannemelijke en vage verklaringen aflegt over de omliggende districten van Imam Sahib en over andere bevolkingsgroepen in zijn beweerde regio van herkomst:

“Ten derde, legde u weinig aannemelijke en vage verklaringen af over de omliggende districten van het Imam Sahib district en de aanwezigheid van andere bevolkingsgroepen in uw regio. Toen u gevraagd werd naar de omliggende districten van Imam Sahib, gaf u immers een opsomming van alle districten van de provincie Kunduz (CGVS, pg. 7). De districten Chardarah, Aliabad en Khanabad grenzen echter niet aan het district Imam Sahib. Uw antwoord op de vraag naar de buurdistricten van Imam Shabib – een loutere opsomming van alle districten in de provincie – is eens te meer een aanwijzing van het ingestudeerde karakter van uw verklaringen over uw beweerde streek van herkomst. Bovendien legde u zeer vage verklaringen af over de aanwezigheid van andere bevolkingsgroepen in uw district. Toen u gevraagd werd of er Oezbeken of Tadzjeken woonden in uw district of provincie stelde u immers enkel dat u wel gehoord had dat er hier en daar andere stammen waren (CGVS, pg. 7). U kon echter geen voorbeelden geven van bepaalde plaatsen in de provincie Kunduz waar deze bevolkingsgroepen zich zouden gevestigd hebben. Er kan echter redelijkerwijze van u verwacht worden dat u, gezien u

afkomstig bent uit de provincie Kunduz en u dichtbij de grens woonde met Tadzjikistan, kan uitleggen in welke gebieden bepaalde belangrijke bevolkingsgroepen wonen en u zich hierbij niet louter beperkt tot de algemene verklaring dat er wel hier en daar andere stammen waren.”

Dienaangaande komt verzoeker niet verder dan de *post factum*-bewering dat er in zijn dorp zowel Tadzjeken als “*personen behorende tot de Baluch*” wonen en dat deze laatsten vaak voor de overheid werken. Dergelijk verweer is allerminst ernstig. Er dient bovendien op gewezen dat hoger reeds is komen vast te staan dat verzoeker het bestaan van het dorp Mamakhel in het district Imam Sahib niet staaft en dat dit dorp niet kan worden teruggevonden in de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier).

2.3.2.8. Voorts motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoekers kennis over de medische faciliteiten en de ziekenhuizen in het district Imam Sahib gebrekkig is:

“Ten vierde, bleek u een zeer gebrekkige kennis te hebben over de medische faciliteiten en ziekenhuizen in het district Imam Sahib. U stelde immers dat u geen informatie had over de ziekenhuizen in uw district omdat u zelf nooit naar het ziekenhuis in uw district geweest was (CGVS, pg. 8). Dergelijke totaal gebrek aan kennis over de medische faciliteiten in uw district is weinig aannemelijk aangezien uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de medische voorzieningen in uw district – één van de rijkste districten in Afghanistan – beter zouden zijn dan in de andere districten. Er zou zich bovendien een ziekenhuis van 50-bedden in het districtcentrum bevinden.”

In zijn verzoekschrift herhaalt verzoeker zijn verklaringen betreffende de medische faciliteiten en de ziekenhuizen in zijn beweerde regio van herkomst. Het herhalen van reeds afgelegde verklaringen kan op zich niet worden beschouwd als een dienstig verweer, zoals hoger reeds aangehaald. Mede gelet op de precare veiligheidssituatie in het district Imam Sahib, kan redelijkerwijze wel degelijk worden verwacht dat de inwoners van dit district de plaats en de namen van de ziekenhuizen in de buurt kennen, ook al zijn zij zelf nooit ziek geweest, *quod non in casu*.

2.3.2.9. Vervolgens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoekers kennis over recente gebeurtenissen in zijn beweerde regio van herkomst zo goed als onbestaande is, terwijl uit de beschikbare informatie blijkt dat er in het district Imam Sahib verschillende ernstige veiligheidsincidenten plaatsvonden in de periode dat verzoeker stelt er te hebben verbleven:

“Vooreerst bleek u niet instaat om veiligheidsincidenten te benoemen die plaatsvonden tijdens de periode dat u als volwassen man in het district Imam Sahib zou verbleven hebben. Wanneer u gevraagd werd of er zich in de periode na uw terugkeer uit Pakistan belangrijke incidenten in het district Imam Sahib hadden voorgedaan, ontkende u dat er zich dergelijke incidenten hadden voorgedaan. U verklaarde in tweede instantie dat u geen informatie had over het districtcentrum (CGVS, pg. 16). Dergelijke totaal gebrek aan kennis over veiligheidsincidenten in het district Imam Sahib is weinig aannemelijk gezien het district Imam Sahib een gecontesteerd gebied is waar de taliban en de overheid regelmatig strijd leveren. Er kan van u, als inwoner van het district Imam Sahib, dan ook redelijkerwijze verwacht worden dat u kennis heeft over de veiligheidssituatie in het district Imam Sahib en de belangrijkste incidenten die er zich zouden voorgedaan hebben. Er werd u vervolgens naar bepaalde types veiligheidsincidenten gevraagd, maar ook hierop bleef u het antwoord schuldig. Er werd u onder meer gevraagd naar talibanleiders die om het leven kwamen of vermoord werden in uw district. U antwoordde hierop dat u hierover geen informatie had en u zelf niet geïnteresseerd was in dergelijke zaken (CGVS, pg. 17). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt – en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier - blijkt echter dat er in het district Imam Sahib in de periode dat u daar gewoond zou hebben meermaals incidenten plaatsvonden waarbij talibanleden om het leven kwamen. Zo was er in september 2015 een veiligheidsincident waarbij een lid van de taliban 14 van zijn talibancollega's om het leven bracht waaronder de taliban commandant Mullah Baz Mohammed. Daarnaast kwamen er in april 2016 20 militanten om het leven bij gevechten in het district Imam Sahib. Er zouden bovendien in juni 2017 maar liefst 500 talibanleden vermoord zijn bij gevechten met het leger. Er werd u vervolgens gevraagd of u informatie had over verkeersongevallen die plaatsvonden in het district Imam Sahib. U antwoordde hierop dat u daar niets over gehoord had (CGVS, pg.18). Dit is merkwaardig gezien er een zwaar verkeersongeluk plaatsvond in uw district in maart 2016. Bij dit zware verkeersongeval kwamen 4 familieleden van de voorzitter van het Afghaans parlement, Abdul Rauf Ibrahim, om het leven.”

Gelet op de verregaande impact van de lokale veiligheidssituatie op het dagelijks leven van de plaatselijke bevolking, toont het verweer in onderhavig verzoekschrift dat hoewel er elke dag werd gevochten, zijn vader hem aanraade zich er niet mee te bemoeien waardoor verzoeker niet over de gevechten praatte en zijn kennis erover beperkt is, eens te meer het ongeloofwaardig karakter van

verzoekers voorgehouden verblijf voorafgaand aan zijn vertrek naar België aan. Als zodanig kan dit verweer uiteraard geen ander licht werpen op de hiervoor geciteerde motivering uit de bestreden beslissing.

2.3.2.10. Voorts motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat (i) verzoekers kennis over de in zijn beweerde regio van herkomst aanwezige taliban eveneens gebrekkig is; (ii) verzoekers verklaringen over de prominenten in zijn beweerde regio van herkomst beperkt en foutief zijn; en (iii) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over de duur van zijn beweerde verblijf in het district Imam Sahib zonder dat hij hiervoor een afdoende verschoning kan doen gelden:

“Voorts legde u bijzonder vage verklaringen af over de aanwezigheid van de taliban in het district Imam Sahib in de periode dat u daar als volwassene man zou gewoond hebben. Toen u gevraagd werd waar de taliban zich in uw district bevond, stelde u dat ze een beetje overal waren. Ze waren volgens uw verklaringen vooral in de kleine dorpen aanwezig en minder in het districtcentrum (CGVS, pg. 17). U kon echter niet zeggen welke dorpen of regio's van het district Imam Sahib in handen waren van de taliban. Er werd u daarnaast gevraagd om belangrijke talibanleiders uit uw district te benoemen maar ook hierop bleef u het antwoord schuldig (CGVS, pg. 17). Er werd u uiteindelijk gevraagd of de taliban een opleidings- of trainingscentrum had in het district Imam Sahib. U antwoordde hierop dat u het niet wist (CGVS, pg. 18). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt nochtans dat er wel degelijk een opleidingscentrum van de taliban in uw district aanwezig is. Dit opleidingscentrum zou gelegen zijn in de Jangal regio en het districthoofd zou hiervan op de hoogte zijn. In dit opleidingscentrum zou men rekruten van wapens en uitrusting voorzien, en hen leren hoe je landmijnen plant en zelfmoordaanslagen uitvoert. Gelet op het feit dat uw dorp – volgens uw verklaringen – in handen was van de taliban en bovendien uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de taliban in grote getale aanwezig was in uw district en er een dominante rol speelde in de periode dat u er verbleef, kan er dan ook redelijkerwijze van u verwacht worden dat u hierover uitgebreide en gedetailleerde verklaringen aflegt en u op zijn minst kan zeggen welke regio's er onder controle van de taliban staan en welke de belangrijke talibanleiders uit uw district zijn.

Daarnaast werd vastgesteld dat u een zeer beperkte – en soms foutieve – kennis bleek te hebben over verschillende prominente figuren uit de provincie Kunduz en het district Imam Sahib. Zo stelde u dat Sofie Abdul Manan het districthoofd was van Imam Sahib (CGVS, pg. 16). Dergelijke bewering over Sofie Abdul Manan stemt echter niet overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt. Volgens onze informatie was/is Sofie Abdul Manan de burgemeester van het districtcentrum en dus niet het districthoofd van Imam Sahib. Het districthoofd van Imam Sahib was in de periode dat u daar verbleef Amanuddin Quraishi. U legde daarenboven zeer vage verklaringen af over Sofie Abdul Manan. U wist immers niet van waar hij afkomstig was en tot welke stam hij behoorde (CGVS, pg. 16), wat eens te meer wijst op de oppervlakkigheid van uw kennis over uw regio van herkomst. Voorts beweerde u dat Mohammed Hafiz het hoofd van de politie was (CGVS, pg. 16). Hoewel het klopt dat Mohammed Hafiz ooit hoofd van de politie was in het district Imam Sahib, is het bijzonder merkwaardig dat u zijn naam kende. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief, zou hij immers al 6 jaar dood geweest zijn toen u – volgens uw verklaringen – na een lang verblijf in Pakistan terugkeerde naar Afghanistan. Het is dan ook bijzonder vreemd dat u net hem aanduidt als politiehoofd terwijl er na hem nog drie andere politiehoofden aan de macht kwamen, met name Ayoub, kolonel Abdul Qayum Ibrahim en Amanullah Ibrahim. Voorts werd u geconfronteerd met de naam Abdul Rauf Ibrahim. U verklaarde dat u niet wist wie deze persoon was (CGVS, pg. 18). Het is echter weinig aannemelijk dat u, als inwoner van Imam Sahib, deze naam of persoon niet zou kennen. Abdul Rauf Ibrahim is immers een belangrijke persoon uit het district Imam Sahib die behoort tot de overheersende clan van de Ibrahims in Imam Sahib. Deze clan zou op een feodale wijze heersen over Imam Sahib. Abdul Rauf Ibrahim zou reeds meermaals verkozen zijn tot parlementslid en momenteel voorzitter zijn van het Afghaanse parlement.

Voorts legde u bij het CGVS en de DVZ volatiele verklaringen af over de duurtijd van uw verblijf in het district Imam Sahib na uw terugkeer uit Pakistan in 2015. U verklaarde aanvankelijk tijdens het interview bij de DVZ – toen u gevraagd werd naar uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België – dat u 12 maanden in uw geboortedorp Mamakhel van het district Imam Sahib had verbleven na uw terugkeer uit Pakistan (verklaring DVZ, persoonsgegevens, vraagnr. 10). Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS legde u hierover echter andere verklaringen af. U verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat u geen 12 maar 17 maanden in Afghanistan had verbleven bij uw terugkeer uit Pakistan (CGVS, pg. 16). Vervolgens vertelde u dat in de 7de of 8ste maand van het jaar 2017 vertrokken was uit Afghanistan naar België (CGVS, pg. 18). Gelet op het feit dat u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS had verklaard dat u uit Pakistan terugkeerde in de 7de maand van 2015 (CGVS, pg. 14) zou dit betekenen dat u – gezien u Afghanistan pas verliet in de 7de of 8ste maand van 2017 – twee jaar verbleven had in Afghanistan na uw terugkeer uit Pakistan. Toen u vervolgens werd geconfronteerd

met deze wisselende verklaringen over de duurtijd van uw verblijf in Afghanistan voor uw komst naar België, met name dat u eerst had gezegd dat het om 12 maanden ging, u vervolgens stelde dat het 17 maanden waren en uiteindelijk bleek dat het om 2 jaren zou gaan, zei u dat het niet exact de 7de maand van 2017 was, maar het begin van het jaar kon zijn of iets later (CGVS, pg. 18). Toen u nogmaals met deze pertinente vaststellingen betreffende de duurtijd van uw verblijf in Afghanistan na uw terugkeer uit Pakistan geconfronteerd werd, vertelde u dat u eerst had verklaard dat het een jaar was, maar het niet exact was en het een paar maanden meer of minder kon zijn (CGVS, pg. 19). U gaf hiervoor als uitleg dat u een moeilijke reis had gekend en dit voor veel stress had gezorgd (CGVS, pg. 19). Dergelijke verschuiving doet echter geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen betreffende de volatiele verklaringen die u aflegde over de duurtijd van uw verblijf in Afghanistan na uw terugkeer uit Pakistan. De discrepantie in uw verklaringen over de duurtijd van uw verblijf betreft immers geen detail maar een significant verschil van 1 jaar. Bovendien kan er gezien uw opleidingsniveau – u verklaarde tot de 10de klas naar school geweest te zijn in Pakistan (CGVS, pg. 12) – redelijkerwijze van u verwacht worden dat u hierover coherente verklaringen kan afleggen. Het feit dat u dergelijke wisselende verklaringen aflegde over de duurtijd van uw verblijf in uw geboortedorp Mamakhel na uw terugkeer uit Pakistan doet op ernstige wijze afbreuk aan uw herkomst uit het district Imam Sahib en aan uw terugkeer naar Afghanistan in het jaar 2015.”

In zijn verzoekschrift voert verzoeker dienaangaande geen enkel concreet en inhoudelijk verweer. Als dusdanig blijven deze motieven uit de bestreden beslissing onverminderd overeind.

2.3.2.11. Mede gelet op het voorgaande, motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing vervolgens terecht dat aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde verblijf in het dorp Mamakhel in het district Imam Sahib van de provincie Kunduz tot aan zijn vertrek naar België, evenmin geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden vervolgingsfeiten die er zich zouden hebben voorgedaan.

2.3.2.12. Waar verzoeker nog stelt als volgt in zijn verzoekschrift: “Ten slotte is het van uiterst belang dat de individualiteit van verzoeker in acht genomen wordt en dat ook de context waar verzoeker zich in bevindt in rekening wordt genomen bij het maken van een beslissing. Verweerster gaat hier volledig aan voorbij.”, laat hij na *in concreto* te duiden waar en/of op welke wijze de commissaris-generaal volgens hem geen of onvoldoende rekening zou hebben gehouden met (welk onderdeel van) zijn “individualiteit” en/of met welke context waarin verzoeker zich zou bevinden. Een loutere verwijzing naar algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon (verzoekschrift, stuk 4) volstaat hiertoe immers niet.

2.3.2.13. Verder laat verzoeker na te duiden op welke wijze het louter opnieuw bijbrengen van de notities van het persoonlijk onderhoud (verzoekschrift, stuk 3) een ander licht zou kunnen werpen op de motieven van de bestreden beslissing. Deze notities werden immers mee in rekening genomen bij de beoordeling van onderhavig verzoek om internationale bescherming. De overige door verzoeker bijgebrachte informatie (verzoekschrift, stukken 4-15) vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

2.3.2.14. Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er geenszins in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2.15. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat

relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij tot aan zijn vertrek naar België heeft verbleven in het district Imam Sahib in de provincie Kunduz, noch in een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de verzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit het tegendeel zou blijken. Verzoeker kan immers allerminst worden bijgetreden waar hij in zijn verzoekschrift stelt als volgt: *“Uit deze informatie volgt dat de algemene veiligheidssituatie in geheel Afghanistan dramatisch is geworden. Dit op zodanige wijze dat subsidiaire bescherming zich opdringt voor alle personen die hun Afghaanse nationaliteit kunnen bewijzen.”* Zowel uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') als uit de informatie bij het verzoekschrift (stukken 5-15) blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal erg verschillend is. Als zodanig is het dan ook wel degelijk van cruciaal belang, mede gelet op artikelen 48/5, § 3 en 57/6, § 3, eerste lid, 1° en 2° van de Vreemdelingenwet, dat de asielinstanties een duidelijk zicht hebben op de verblijfplaats(en) van een verzoeker om internationale bescherming voorafgaand aan zijn komst naar België, *quod non in casu*.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen september tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER